

HIDING HEIDI™ Low Contrast Face Test

Numer części: 253500 i 253510

Dwustronny - 253500

Jednostronny - 253510

Wrażliwość na kontrast należy ocenić u dzieci i osób dorosłych, które nie są w stanie reagować werbalnie lub poprzez wskazywanie. Jeśli dana osoba jest w stanie śledzić ruchomy cel lub skierować wzrok lub obrócić głowę w kierunku bodźców wzrokowych prezentowanych peryferyjnie, można zastosować sytuacje testowe z preferencyjnym patrzeniem podczas badania z wykorzystaniem obrazów HIDING HEIDI™.

Zaprezentuj test w odległości, w której osoba reaguje wzrokowo, najpierw używając najwyższego kontrastu (100%). Jeśli oczekujesz prawidłowego funkcjonowania u dziecka, możesz skrócić sytuację testową, wyświetlając najpierw obrazek 2,5%, a następnie obrazek 1,2%. Jeśli nie uzyskasz odpowiedzi na obrazek 2,5%, pokaż następnie obrazek 25% lub 10%, a następnie obrazek 5%. Obraz jest prezentowany poprzez przesuwanie zarówno obrazka, jak i białej karty z tą samą prędkością, zazwyczaj w poziomie. Jeśli osoba ma oczopląs poziomy, obrazki najlepiej prezentować w pionie.

Widoczność rysów twarzy można sprawdzić również u starszych dzieci, stosując test HIDING HEIDI™. Wtedy łatwiej jest poprosić dziecko o wskazanie Heidi, gdy stanie się widoczna. W testach dzieci trudnych do przetestowania czasami stosowaliśmy następującą technikę: Test jest na stole. Jedna z dwóch osób testujących robi zdjęcie Heidi, a druga bierze pustą kartę. Testujący podchodzą do odległości testowej i pytają: „Kto ma kartę Heidi?”. Niektóre dzieci lubią machać Heidi na pożegnanie.

W przypadku spadku wrażliwości na kontrast, zaleca się pomiar widoczności rysów twarzy z różnych odległości. Niespodzianki są częste. Ponieważ obszar obrazka Heidi – i twarzy – jest znacznie większy niż obszar symbolu, a nawet bodźca grawitacyjnego, obrazy o niskim kontraście mogą być dostrzegalne z nieoczekiwaną dużą odległości. Ważne jest jednak, aby nie zmuszać dzieci do funkcjonowania na poziomie progowym. Jeśli funkcja zdrowego dziecka zostanie zademonstrowana przy tym samym poziomie jasności, nauczyciele i terapeuci lepiej zrozumieją wymogi komunikacji dziecka z dysfunkcją wzroku.

Zdolność do wykrywania obiektów o niskim kontraście jest ważnym elementem układu wzrokowego. Określenie poziomów kontrastu, jakie niemowlę może wykryć, pomaga w planowaniu interwencji i stanowi punkt wyjścia do oceny przyszłych zmian. Odchylenia od typowego zachowania mogą wskazywać na zaburzenia, które nie wpływają na widzenie przy wysokim kontraście.

Komunikacja wizualna jest najważniejszym sposobem komunikacji w pierwszym roku życia. Wyraz twarzy jest modulowany przez delikatne cienie i zmiany w konturach ust i oczu. Większość mimiki twarzy charakteryzuje się niskim kontrastem, dlatego reakcja niemowlęcia na karty HIDING HEIDI™ Low Contrast Cards dostarcza użytecznych informacji. Karty te mogą być również używane przez osoby z wieloma niepełnosprawnościami.

Jeśli niemowlę reaguje jedynie na wysokie kontrasty, osoby z jego otoczenia powinny być świadome tego problemu i zadbać o to, by jego twarz były bardziej widoczne. Można to osiągnąć, nosząc konturówki do ust i oczu, jaskrawą szminkę oraz okulary w ciemnych oprawkach.

Procedura testowa

Mimo że w poniższej procedurze mowa jest o „niemowlęciu”, odnosi się ono również do małych dzieci i osób z wieloma niepełnosprawnościami.

1. Ułóż karty HIDING HEIDI™ Low Contrast kolejno, awersami 2,5%, 10% i 100% do dołu, w tej właśnie kolejności. Ponieważ awersy 25%, 5% i 1,25% znajdują się po przeciwnych stronach, będą one awersami do góry.
2. Ułóż niemowlę twarzą do osoby badającej i w optymalnej pozycji, aby zapewnić najlepsze parametry widzenia. Podeprzij jego głowę, aby mimowolne ruchy motoryczne miały jak najmniejszy wpływ na jego wyniki. Niemowlę może patrzeć przez ramię rodzica, gdy jest trzymane, siedzieć na jego kolanach lub w wózku dziecka. Zastanów się nad najwygodniejszą pozycją dla niemowlęcia. Jeśli to możliwe, wybierz najlepszą porę dnia, gdy niemowlę jest najbardziej czujne. Zwróć uwagę na wszelkie różnice w wynikach, gdy powyższe nie są brane pod uwagę. Przed obserwacją reakcji niemowlęcia na twarze HIDING HEIDI™ zapoznaj się z typowym wzorcem reakcji niemowlęcia i zwróć uwagę na: odwracanie głowy w kierunku interesującego obiektu wizualnego, rozszerzanie oczu, oddychanie, uspokajanie się, unoszenie brwi, uśmiechanie się, gaworzenie do obiektu lub sięganie po niego. Pomoże to wykryć, czy występują wariacje tych wzorców, gdy niemowlę skupia wzrok na twarzach HIDING HEIDI™. Zapoznaj i przygotuj niemowlę do lokalizowania HIDING HEIDI™ w sposób odpowiedni do jego poziomu.
3. Podczas komunikacji z niemowlęciem zwróć uwagę na to, jak daleko możesz się od niego oddalić, nie tracąc przy tym jego uwagi na swoją

HIDING HEIDI™ Low Contrast Face Test

Numer części: 253500 i 253510

twarz. Zannotuj tę odległość, aby później móc udokumentować zmiany w polu widzenia niemowlęcia.

4. Pozostaw stos kart w zasięgu ręki, poza zasięgiem wzroku niemowlęcia. Podczas podawania kart, umieść je przed swoją klatką piersiową. Pokazuj karty z figurami, po jednej, z pustą kartą przed kartą z figurą. Zachęcaj niemowlę do patrzenia w kierunku linii środkowej, rozmawiając z nim tuż nad kartami lub baw się w „a kuku” z pustą kartą przed swoją twarzą, aby zwrócić uwagę niemowlęcia.
5. Użyj dwóch kart do każdej prezentacji. Jedna karta to zawsze pusta karta, a druga to jedna z sześciu twarzy HIDING HEIDI™. Ukryj kartę ze stymulatorem za pustą kartą. Następnie zapytaj dziecko: „Gdzie ukrywa się Heidi?”, przesuwając jednocześnie pustą kartę na jedną stronę, a kartę ze stymulatorem na drugą. Obie karty powinny opuszczać linię środkową z tą samą prędkością. Karty ze stymulatorem należy przesuwac w prawo i/lub w lewo w losowej kolejności.
6. Karty są prezentowane w następującej kolejności: 100%, 10%, 2,5% i 1,25%. Jeśli niemowlę nie reaguje na kartę 10%, pokaż kartę 25%. Jeśli niemowlę zareaguje na kartę 25%, przejdź do karty 10% i obniżaj karty kontrastowe, aż do osiągnięcia poziomu progowego. Jeśli niemowlę nie reaguje na kartę 2,5%, pokaż karty 5% i pozostałe, jak powyżej, aż do osiągnięcia poziomu progowego. Jeśli dziecko reaguje na twarz 1,25%, próg kontrastu w tej odległości jest poniżej 1,25%. Zapisz to jako <1,25%.
7. Celem tej kolejności prezentacji jest jak najszybsze i najdokładniejsze określenie progu kontrastu u niemowlęcia. Należy unikać wielokrotnego prezentowania tej samej karty bodźcowej, ponieważ prowadzi to do habituacji.
8. Osoba przeprowadzająca test może zauważyć, że niemowlę nie podąża za ruchem obrazka Heidi ruchami oczu ani za łączonymi ruchami oczu i głowy, lecz szybko przenosi wzrok na obrazek, gdy ten się zatrzymuje. Inne dziecko może śledzić ruch, ale po jego zatrzymaniu wygląda na zaskoczone i patrzy na osobę przeprowadzającą test, jakby pytała: „Gdzie zniknął obrazek?”. Należy zgłosić te obserwacje neurologowi dziecka, ponieważ mogą one oznaczać, że dziecko ma problemy z percepcją ruchu (= percepcją ruchu lub percepcją obiektów, które stoją w miejscu).
9. Podczas badania starszych dzieci dziecko może preferować machanie do Heidi na pożegnanie zamiast po prostu wskazywać palcem. Prezentację można również urozmaicić, pozwalając rodzicom pokazać karty: trzymając je za plecami, podchodząc do miejsca badania. Tam prezentują jednocześnie kartę Heidi i pustą kartę i pytają: „Kto ma obrazek Heidi?”.
10. Jeśli niemowlę nie reaguje na karty o niskim kontraście, przybliż je. Zwróć uwagę na odległość. Jeśli niemowlę nadal nie reaguje na poziome ułożenie kart z figurami, przesun karty w pionie.
11. Początkowo prezentuj karty przy standardowym poziomie oświetlenia (średnie oświetlenie pokoju). Jeśli niemowlę nie reaguje, zwiększ lub zmniejsz poziom jasności, używając lampy z regulowanym oświetleniem, która umożliwia regulację jasności. W pierwszym roku życia dziecka wielokrotnie zapisuj optymalny poziom jasności dla komunikacji.
12. Ponieważ niemowlęta polegają na komunikacji wzrokowej z bliska i daleka, postaraj się ustalić co najmniej dwa oddzielne progi. Najpierw zmierz odległość komunikacji z bliska, stosując metody opisane powyżej; zannotuj odległość dziecka od kart, poziom jasności oraz osiągnięty próg kontrastu.
13. Jeśli niemowlę reaguje na bodźce wzrokowe o niskim kontraście z

bliskiej odległości, użyj jednej z kart o wyższym kontraście i pustej karty, oddalając się od niemowlęcia na odległość, na którą straciło reakcję na twą twarz. Zapisz tę odległość, poziom jasności i próg kontrastu osiągnięty w tej odległości. To pokaże rodzicom dziecka/terapeucie/nauczycielowi, z jakiej odległości niemowlę nadal reaguje na bodźce wzrokowe o niskim/średnim kontraście.

1155 Jansen Farm Drive
Elgin, IL 60123 USA

Toll Free: 800-362-3860 Phone: 847-841-1145

Toll Free Fax: 888-362-2576 Fax: 847-841-1149

www.good-lite.com

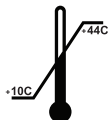
Good-Lite B.V.
Kantstraat 19, NL-5076NP Haaren
P.O. Box 10110, NL-5080 GA Oisterwijk
The Netherlands
EAB@medical-risk.com
+31 (0) 411.623791
SRN: NL-48-000002695

QNET Ltd.
Livingstone House, 309 Harrow Road
Wembley, Middlesex HA9 6BD (GB)
UKRP@medical-risk.com
MHRA Account No: 0000011991

QNET CH-REP GmbH
Im Büel 15
8750 Glarus (Switzerland)
CH-REP@medical-risk.com
UID Number: CHE-313.448.831
Ph.: +41 79 610 0870

Date of issue: 12.08.2025

Revision: 0.01

MD Hiding Heidi Low Contrast Face Test - Single Sided

REF 253510

MD Hiding Heidi Low Contrast Face Test - Double Sided

REF 253500